

B e s z á m o l ó

a Galilei Amatőr csillagász Klub 1977. évi napmegfigyelő munkájáról

Klubunk 1977-ben részben az előző évi tervek, részben ez évi megállapodások szerint végezte a Nap észlelését. A megfigyelésben a következő húsz észlelő vett részt / a név után zárójelben az értékelhető észlelések száma/:

1. Deicsics László	/6/;	11. Mizser Attila	/4/;
2. Farkas Valéria	/4/;	12. Pócza Tibor	/17/;
3. Farkas Róbert	/1/;	13. Ragats Imre	/3/;
4. Holl András	/2/;	14. Róka László	/1/;
5. Kalocsai Gábor	/1/;	15. Rümmler Frank	/11/;
6. Keszthelyi Sándor	/48/;	16. Spányi Péter	/1/;
7. Keszthelyi Sándorné	/1/;	17. Steiner András	/2/;
8. Kiss Edit	/3/;	18. Stippinger Mihály	/1/;
9. Kósa Kiss Attila	/41/;	19. Súbért Péter	/3/;
10. Laincsák István	/4/;	20. Vadász Sándor	/105/;

Igyekezve a derült napokat és a szabad időnkét összehangolni 1977-ben 175 észlelési napon összesen 259 megfigyelés történt. Az egyes hónapokban a következőképpen oszlottak el a megfigyelések / az első szám az észlelési napokat, a második a megfigyeléseket, a harmadik az észlelők számát jelenti/:

1. Január: 8-9-4 ;	7. Július : 18-26- 6;
2. Február: 15-20-4;	8. Augusztus: 13-27-12;
3. Március: 18-23-4;	9. Szeptember: 22-31- 5;
4. Április: 15-20-3;	10. Október : 19-27- 3;
5. Május: 18-20-3;	11. November: 4- 4- 1;
6. Június: 25-52-11;	12. December: - - -

Ezúton is köszönetet mondok a közreműködők munkájáért. Kivánatos lenne, ha nem csak az észlelők száma, hanem az egy személyre jutó észlelési szám is növekedne.

Megfigyeléseink szerint 1977. első negyedében az előző évhez képest enyhén emelkedett, második negyedében stagnált, harmadik és negyedik negyedében erősen növekedett a naptevékenység. Az 1977-es minimum egyértelműen márciusra, az évi maximum megosztva szeptember, december hónapokra tehető. A leghosszabb inaktív időszak március 15-21 között volt.

1978-ban várhatóan tovább növekedik a napfoltok száma. Jelenleg, februárban 75-ös relatív számot is megállapíthattunk!

Mintegy két esztendő választ el minket az újabb naptevékenység maximumtól; ebben az időszakban a napfoltok helyének átlagos szélessége 15° . Tehát ugyancsak ritka élmény volt, mikor 1977. május 1-12 között ilyenkor szokatlanul magas szélességi fokon $N36^{\circ}$ / láthattunk egy tekintélyes AA-t. Egyébként a "poláros" AA jelző helyett joggal nevezhetjük feltűnően tágulónak is. Összehasonlításképpen: a már régebben is említett AA júni.24-júli.5-ig a 10° szélességen jelentkezett, jellemzően a közeledő maximumra.

Az 1977/4-es Meteorban feldolgozott F típusú AA-hoz a következő megjegyzések fűzhetők:

1. A kimérések tanúsága szerint az észlelt óriás AA a várt időpontban /júli.18.körül/nem tért vissza.
2. Köszönetemet fejezem ki egy késve beküldött különösen precíz észleléssorozatért, mely Frank Rümmler NDK-beli tiszteletbeli GAK tagunk munkája.

Befejezésül felkérem a METEOR népes olvasótáborát, hogy pontos pozíció ábrázolással, R szám meghatározással, részlet rajz készítéssel kapcsolódjanak be nagyobb létszámmal és magasabb aktivitással a napmegfigyelő munkájába.

Vadász Sándor
Budapest

.....